

Hesteavlens Forbedring. Naar de større Eiendomsbesiddere, og navnlig Godseierne, vilde interessere sig noget mere for at holde et godt Tillæg, troer jeg, det var det bedste og sikreste Middel til at fremme Landets Hesteavl; men jeg troer paa ingen Maade, at det, at sammenpresse de bedste Tillægsdyr paa eet bestemt Sted, tildeels i en Udkaat af Landet, kan være et passende Middel dertil. Det seer ogsaa underligt ud, at man, naar man har et Premiesystem, ifølge hvilket der gives Præmier for de bedste Tillægsdyr, ved Siden deraf vil holde et afluttet Stutteri paa et enkelt Sted i Landet, hvor dog vistnok den mindste Opdrætning finder Sted. Den ærede Minister gaaer i andre Henseender i modsat Retning, saaledes naar han vil have, at Landeveienes fremtidsige Bestyrelse og Vedligeholdelse skal gaae over til Amtene, og at Skovene skulle flyttes fra Ost til Vest; her synes det mig, at han vil hævde en modsat Anskuelse, idet han vil samle Alt paa eet, og det endog et meget upassende Sted. Der har ogsaa været talt om, at Bygningerne paa Stutteriet skulde være saa daarlige, at de trængte til en Forbedring, ja, endog til en heel Omdannelse, naar det skulde lykkes at vedligeholde dets Hestebestand i en sund Tilstand. Jeg seer vel af Motiverne, at Ministeren troer med Hensyn her til at kunne indskrænke sig til Videt, ja, at man maastee kunde hjælpe sig igjennem med Bygningerne i disse 10 Aar, men det visse er for mig, at der ikke foreligger en bestemt Plan, som det forekommer mig, at den ærede Minister burde have meddeelt os, hvorved det idetmindste kunde gøres sandsynligt for Thinget, at der vilde kunde komme noget Godt ud af Sagen. Den ærede Minister har sagt, at naar Bestyrelsen skal lægge en Plan, maa den have frie Hænder, men denne Plan mangler, og den maa forelægges Thinget, saaledes at det tydeligt og klart kan see, hvad Hensigten er, og hvilke Forventninger man kan gjøre sig for Fremtiden. Saaledes som Sagen foreligger, forlanger den ærede Minister en bestemt Sum i 10 Aar, og dernæst siger han: Giv mig frie Hænder til at bruge disse Penge, som jeg vil, saa skalle I see, hvilke heldige Resultater der skal komme ud deraf. — Saaledes som Sagen staaer, er det

imidlertid vistnok ganske nødvendigt, at vi lade Lovudkastet, som det er kommet til os, gaae til anden Behandling og til et Udvalg. Jeg troer, at naar man, som allerede udtalt af den ærede sidste Taler, kunde overdrage Stamstutteriets hele Hestebestand til en Privatmand, der under visse Forpligtelser vilde paatage sig at beholde det som Stamstutteri i flere Aar, vilde dette være den allerhelbigste Maade, hvorpaa man kunde komme bort fra Sagen; men skal man endelig gaae ind paa at bevare Stamstutteriet for Statskassens Regning, forekommer det mig, at man idetmindste maa komme til, at Summen efter 5 Aars Forløb nedsettes til Halvdelen, hvorhos man maa være temmelig sikker paa, at Statskassen, naar de 10 Aar ere forløbne, endelig kan blive frigjort i denne Henseende. Stamstutteriet med sine Bygninger og Eiendomme er i og for sig et temmelig værdifuldt Activ, men som det hidtil har været benyttet, har det, istedetfor at være et indbringende Activ, bestandigt fordret Tilskud. Stamstutteriet har det tilfælles med Colonierne paa Aulsheden, at Planerne for begge Instituter have været lagte forkeert, og at de Steder, hvorpaa de have været drevne, have været uheldigt valgte. Jeg seer ikke rettere, end at der er tre Veie at gaae; enten maa man forkaste Loven og dernæst nægte den paagjældende Sum paa Finantsloven, eller man maa ombanne Loven til, hvad der blev vedtaget i forrige Samling, eller ogsaa maa man gaae ind paa at rette den saaledes, at man kan see en Ende paa Sagen. I Haab om, at det Sidste vil lykkes, vil jeg for mit Vedkommende, naar vi komme saa vidt, foreslaae Sagen henviist til Finantsudvalget, der vistnok allerbedst kan tage alle disse Spørgsmaal under Overveielse.

Winther: Der fremkom igaar Udtalelser fra den høitærede Indenrigsminister, som vægeede mig til at begjære Ordet. Han hævdede nemlig først for sig en særlig fast Consequents i denne Sag, ja, roste sig endog af at have været consequent — idetmindste vægeede han sig imod Dyringer fra en anden Side, som lode formode, at han ikke var det i den Grad, som han selv meente — medens han paa den anden Side opfordrede Thinget til at